

ת"פ 6667/01 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, שלוחת תביעות נ策ת צפוני נגד אימן עלאן

בית משפט השלום בנ策ת
ת"פ 17-01-6667 מדינת ישראל נ' עלאן (עוצר)

בפני כבוד השופט דניאל קירס
בעניין: מדינת ישראל
משטרת ישראל, שלוחת תביעות נ策ת צפוני
עו"ד נועה מלול
המAssertionה
נגד
אימן עלאן (עוצר)
באמציאות עו"ד ראייד עומרי מטעם
הסגנoriaה הציבורית
הנאשמים

זכור דין

הנאשם הורשע על-פי הודהתו בעובדות כתוב האישום, אשר "יחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא חוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952. יוהסה לנאשם גם הפרעת שוטר במילוי תפקידו, בכך שמסר פרטים כזובים אודות זהותו. מבלי משים לא הורשע הנאשם בעבירות הפרעת שוטר, והצדדים לא התייחסו אליה בטיעונים לעונש.

סימן א' 1 לפרק ו' 1 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (חוק העונשין (תיקון מס' 13), התשע"ב-2012 (ס"ח 101)) מבנה את שיקול דעתו של בית המשפט בבואו לגור דין.

.1. מתחם העונש ההולם

א. הערך החברתי הנפגע

הערכים החברתיים הנפגעים מכינסה לישראל שלא חוק הם בطنון המדינה ותושביה (ת"פ (מחוזי ח') 15-09-2014 36328-09-15 מדינת ישראל נ' מלחה, פס' 14 (18.2.2016) וריבונות המדינה (ת"פ (מחוזי י-ט) 14-01-2014 49845-01-14 מדינת ישראל נ' רשות, פס' 14 (11.12.2014)).

אין בכתב האישום נתונים המצביעים על קלות יתרה או חומרה יתרה בנסיבות העבירה. עם זאת, שני הצדדים הפנו בעניין מתחם הענישה ל-רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (9.12.2014), שעניינו עבירות שהיא בלתי חוקית לצורך פרנסה, נסיבות שבهن הפגיעה בערכיהם החברתיים הנפגעים קטנה יחסית (ענין **אלהרוש**, פס' 18; המדינה אמונה טעונה בפניו למתחם עונש גבוה יותר, אך זאת לאור המצב הבטחוני ולא בטענה שלא מדובר בענייננו בעבירות שב"ח לצורך פרנסה).

מתחם העונש ההולם

בענין **אלהרוש** עמד בית המשפט העליון על כך שמשמעות תיקון 113 היא יצירת הבניה בשיקול הדעת ואחדות בענישה, תוך שמירת עיקרונות אינדיבידואליות בה ו"עם זאת, בית משפט זה גם הכיר בכך שעם הזמן יוצר קורפוס של מתחמי עונש הולמים בנסיבות מסוימות" (שם, פס' 16). נקבע, כי מתחם העונש ההולם לעבירות שב"ח לצרכי פרנסה, שנעבירה לראשונה, בהיעדר עבירות נלוות, עומד על עונש מאסר שנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך חמישה חודשים, כאשר חמישה חודשים אלה יכולו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל, ובנוסף לכך קנס שנע בין 0 ל-2,000 ל"נ. נקבע, כי אם לנ羞ם עבר פלילי, ובכלל זה עבירות שב"ח, ניתן יהיה להתחשב בכך מבסגרת גזירות העונש "בתוך המתחם", שכן מדובר בנסיבות שאינה קשורה בביצוע העבירה (שם, פס' 31).

ה마שימה הפעתה ל-ת"פ (ראשל"צ) 16-10-9871 **מדינת ישראל נ' חגאווי (עציר)** (10.10.2016), בו נקבע כי נוכח המצב הבטחוני כיום, מתחם העונש ההולם ברכיב המאסר נע בין חדש מאסר בפועל לבין מספר חדשים מאסר בפועל. השופט הבכיר **א. היימן** הפנה בענין זה לפסק הדין של בית המשפט העליון בענין **אלהרוש** עצמו, בו נכתב:

"מידת החומרה של עבירות השב"ח נגזרת מה מצב הבטחוני. היא עשויה לשנתנות עם שינוי העתים ואף עשויה לשנתנות מחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעט לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הרاءו בתוקן המתחם בין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שתאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון" (פס' 65, ענין **אלהרוש**).

ה מצב הבטחוני בארץ, נכון גל הפיגועים החל משלחי שנת 2015, קשה ממשיה בעת שניית פסק דין **אלהרוש**. דבריו של השופט הבכיר **היימן** מקובלים עלי, יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בגין עבירות שב"ח לצרכי פרנסה, ברכיב המאסר, על מאסר בפועל הנע בין חדש לבין ששה חודשים.

גזרת העונש של הנ羞ם:

עמוד 2

א. הנסיבות שאינן הקשורות לביצוע העבירה

1. **פגיעה העונש בנאשם** - נטען כי הנאשם אב לארבעה ילדים.
2. **פגיעה העונש במשפחה הנאשם** - ראו לעיל.
3. **נזק שנגרם לנאשם מביצוע העבירה ומההרשעה** - לא נטען בעניין זה.
4. **נטילת אחריות ומאמצים לחזרה למוטב** - הנאשם נטל אחריות על המעשה, בכר שהודה.
5. **מאמצים לתיקון תוכאות העבירה** - לא רלוונטי.
6. **שיתוף הפעולה של הנאשם (שיעור לקולא)** - הנאשם שירף פעולה וחסן משבים לתרביעה ולבית המשפט בכר שהודה.
7. **התנהגות חיובית** - לא נטען לעניין זה.
8. **נסיבות חיים קשות** - לא נטען לעניין זה.
9. **התנהגות רשוות אכיפת החוק** - לא נטען לעניין זה.
10. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה** - לא חריג.
11. **עבר פלילי או העדרו** - המאשימה ביקשה להגיש גלוון הרשותות של הנאשם. תחילת התנגד הסגנור להגשתו; בהמשך הסיר את התנגדותו להגשת הгалוון, תוך שמירת זכותו של הנאשם לטעון כי על בית המשפט להתעלם מההרשעות בבית משפט צבאיים אשר מופיעים בגלוון. הסגנור טוען כי יש להתעלם מהרשעה בבית משפט צבאי מאחר ולא נרשמה בבית משפט ישראלי, אלא בבית משפט זר. נטען כי בית המשפט הצבאיים באזור פועלות מכוח הדין הבינלאומי נוכחות צבאי מסויים ועל מנת לעשות סדר באוכטוסייה הנמצאת באותו אזור. לטענת הסגנור, אמן ניתן להביא הרשותה בבית משפט צבאי בפני בית משפט ישראלי, אך הדרך לעשות זאת הוא להביא את גזר הדין מבית המשפט הצבאי עצמו, ולא רישום בפלט מחשב.

הגעתו למסקנה שצדוק הסגנור בטענותו, לפיה אמן ניתן להביא בפני בית משפט בישראל גזר דין מבית משפט צבאי, אולם אין לעשות כן במסגרת גלוון נתונים המופק על פי חוק המרשם הפלילי ותקנות השבים, התשמ"א-1981. אבאר.

ב-ת"פ (מחוזי ב"ש) 12-01-61415 מדינת ישראל נ' עמרו (עציר), פס' 23-24, קבע כבוד השופט א' אינפלד:

"...[מבחןת כללי הקובלות העקרוניים, הינו הרלוונטיות, אין מניעה מהגשת פסק דין מכל מדינה מתוקנת, חלק מהנתונים אודות נאשם. שאלת אחרת עלולה להתעורר לגבי הדרכ הפורמלית של הגשת הרשות

קודמות, ודרך אימות המסמכים. אולם, דוקא ברגע לבתי המשפט אשר באזור יהודה ושומרון, אין בעיה זו מתעוררת. זאת, משום שהרישום הפלילי בישראל, הקביל לבתי המשפט, כולל את הרישום הזה באופן אוטומטי.

בהקשר זה אפנה לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 בו נקבע בסעיף 2(1) כי פרטיו הרישום שיירשמו במרשם הם: 'הרשעות ועונשים של בית משפט או בית דין בפליליים (להלן - בית משפט) בשל פשעים ועונות..'. דומה שהכוונה היא לכל בית משפט הדן בפליליים, ובית משפט צבאי באזור נכלל אף הוא בקטgorיה זו ומהוות חלק אינטגרלי מבתי המשפט שפסקי הדין שלהם נרשמיים במסגרת המרשם הפלילי. זאת ועוד, עולה מסעיפים 3 וכן 4 עד 6א לתקנות שעת חירום (השתחים המוחזקים על ידי צבא הגנה לישראל שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ג-1967, כי כל סמכויות המשטרת בישראל, ובמשתמעו כולל ניהל הרישום, עומדות גם באזור. כמו כן, די פסק דין מהאזור מבחינות רבות כפסק דין בישראל. אפילו לגבי הזכאים לקבל את הרישום, הורחבה הרשימה גם למפקדים באזור ולבית המשפט הצבאי. נמצא כי ניתן ללמוד על השתלבות זו צדדיות, כאשר מחד גיסא פסק דין של בתי משפט צבאים נרשמיים במרשם הפלילי, ומайдך גיסא המרשם הפלילי יכול להיות מוצג, בין היתר, גם בפני בתי משפט צבאים'.

להבנתי, הדיון שונה. אכן, סעיף 2(1) לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים קובע כי פרטיו הרישום שיירשמו במרשם הם "הרשעות ועונשים של בית משפט או בית דין בפליליים (להלן - בית משפט) בשל פשעים ועונות", אולם המונח "בית משפט" בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים אינו כולל בית משפט צבאי באזור. "בית משפט" אינו מוגדר בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים. עם זאת, הוא כן מוגדר בפקודת הפרשנות [נוסח חדש]. בסעיף 1 לפקודה נקבע כי בכל חיקוק שינעתן אחרת, "יתפרשו כל מילה וניב שבסעיף זה כאמור בצדם להלן". "בית משפט" מוגדר בסעיף 1 הנזכר כ"כל בית משפט בן-סמן לשפט בישראל". הגדרה זו קיימת כפי שהיא באותה פקודה למצער מАЗ פרסום הנוסח החדש בשנת התשנ"ד (ראו דיני מדינת ישראל [נוסח חדש] 1). בית משפט צבאי הוא בן-סמן לשפט באזור והוא בן-סמן לשפט בישראל (ראוי והשו החלטתו של כבוד השופט ד"ר ע' קובי בת"פ (פ"ת) 13-06-44223 מדינת ישראל נ' שרים, פס' 12 (25.11.2013)).

עיוון בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים מכילול אינו מחייב על הגדרה משתמשת אחרת של המונח "בית משפט". סעיף 5(א) לחוק מסמיך את המשטרת למסור מידע מן המרשם לרשותות ובעלי תפקידים המפורטים בתוספת הראשונה. בפריט י' לתוספת הראשונה מופיע:

בית משפט או בית דין באחת מآلها:

(1) הגילוי הוא מהותי לנושא הדיון;

(2) הגילוי נדרש לבירור מהימנותו של עד ובעל דין ביקש את הגילוי'.

סעיף 27 לחוק קובע:

27. בתקנות-שעת-חירום (יהודה והשומרון, חבל עזה, רמת הגולן, סיני ודרום סיני - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ג-1967, אחרי תקנה 4 יבוא:
4א. (א) המשטרה רשאית למסור מידע מן המרשם הפלילי לרשותו ולבעל תפקידיים באזרם המפורטים להלן, לפי דרישתם ולצורך מילוי תפקידיים:

...
(2) בית משפט צבאי
...

ראינו כי ממילא הוסמכת המשטרה בסעיף 5(א) לחוק למסור מידע מהמרשם ל"בית משפט", ופרשנות מונח זה כוללת בית משפט צבאי הופכת את תקנה 4א(א)(2) לתקנות-שעת-חירום שבסעיף 27 לחוק למינורתו. חזקה על המחוקק שאינו משחית מילוטיו לrisk ובהתאם, כי ההסכמה הנוספת בקשר לבית משפט צבאי בסעיף 27 הייתה נדרשת, כי בית משפט צבאי אינו בכלל בגדר המונח "בית משפט" בתוספת שאליה מפנה סעיף 5(א) לחוק.

אוסיף:يطען הטוען כי ההסכמה בתקנה 4א לתקנות-שעת-חירום רחבה מאשר זו בפרט י' לתוספת הראשונה לחוק, שכן בראשונה מוסמכת המשטרה למסור מידע מהמרשם "לפי דרישתם ולצורך מילוי תפקידיהם" של הרשותות הנזכרות בה, ואילו ההסכמה למסור מידע ל"בית משפט" בפרט י' לתוספת הראשונה לחוק מוגבלת לניסיבות שהונן היגלו מהתוא הדיוון או שהמידע נדרש לצורך קביעת מהימנות. לפי פרשנות זו בפנינו בסעיף 5(א) לחוק הסכמה הכלולת בבית משפט בישראל ובתי משפט צבאיים באזרם בנוגע לשני עניינים פרטניים, ובונוסף, בסעיף 27, הסכמה רחבה יותר אשר אינה מיועדת לכל "בית משפט" אלא לבית משפט צבאי באזרם דווקא. ההיסטוריה החוקית של סעיף 27 אינה תומכת בפרשנות שכזו. סעיף 27 לחוק לא כלל בהצעת החוק המקורית, אלא הוסף להצעת החוק לקראת הקריאה והשנייה והשלישית. מהסביר נציג משרד המשפטים ג' ויסמן שהציג את התקיקון בישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט לא עולה כי התקיקון התבקש כי הסמכויות בעניין העברת מידע מהמרשם לבית משפט צבאי לפי סעיף 5(א) לחוק לא היו מספיקות, אלא שהתקיקון נדרש כי לא היה בהצעת החוק המקורי, כלל וAMENT להצעת העברת מידע לאזרם. מר ויסמן מסר כי "נתבקשו על ידי הצבא לאפשר למשטרה להעביר מידע מידע מהשטיחים. אז הכננו תיקון עקייף של תקנות שעת-חירום" (פרוטוקול ישיבה מס' 300 של ועדת החוקה, חוק ומשפט, הכנסת ה-9, 5 (27.4.1981)). הקורא משפט זה של מר ויסמן בעיון יגלה כי יש בו טעות: הכוונה היא לכך שהצבא ביקש לאפשר למשטרה להעביר מידע לאזרם. מר ויסמן מסר כי "נתבקשו על ידי הצבא לאפשר למשטרה להעביר מידע מידע מהשטיחים. אז הכננו תיקון עקייף של תקנות שעת-חירום" (פרוטוקול ישיבה מס' 300 של ועדת החוקה, חוק ומשפט, הכנסת ה-9, 5 (27.4.1981)).

הקורס משפט זה של מר ויסמן בעיון יגלה כי יש בו טעות: הכוונה היא לכך שהצבא ביקש לאפשר למשטרה להעביר מידע לאזרם "אל השטחים" ולא "מהשטיחים". אולם על רקע השאלה המתעוררת בתיק זה, האם ניתן להעביר מידע דווקא מ"השטיחים" אל המרשם הישראלי, מדובר בטעות אירונית. אולם אין ספק שמדובר בטעות, שכן, סעיף 27 מושא התקיקון להצעת החוק אכן עוסק כל יכול להעביר מידע "אל" האזרם: הוא מסמיך את המשטרה "למסור מידע ל"בית משפט צבאי" באזרם הוסףה לתקן בתקנות שבהצעה החוק, לאחר והמונה "בית משפט" בחוק אינו כולל בית משפט צבאי באזרם.

סיכום בינויים: משמעות "בית משפט" בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים היא בהתאם להגדרת מונח זה בפקודת הפרשנות - קרי, אף בית משפט בן-סמר לשפט בישראל - ונוסח סעיף 27 לחוק העוסק ב"בית משפט צבאי" תומך בפרשנות זו ואני גורע ממנה.

מאחר ו"בית משפט" בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים אינו כולל בית משפט צבאי, המרשם הפלילי על פי החוק אמור לכלול הרשותות עונשים בשל פשעים ועוננות בבתי משפט בישראל, ולא אלה שבבית משפט צבאי. על כן, מצדיק הסגנון בטעنته לפיה ככל שרצתה המאשימה להוכיח הרשותות בבתי משפט צבאיים, היה עליה להגיש את גזרי הדין מבתי המשפט הצבאיים.

עjon בಗילוין הרשותות של הנאשם בענייננו (ת/1) מעלה כי יש לו הרשותות בפשעים או עוננות בבתי משפט בישראל: הרשותה משנה 2002 בגין רכיב, חבלה ממיזיד ברכב וכניסה לישראל שלא לחוק; והרשותה בבתי משפט לנוער בירושלים, בגין ניסיון בגין רכיב, חבלה ממיזיד לרחוב, החזקת כלי פריצה לרכיב, וכניסה לישראל שלא לחוק. יוזכר כאן כי לא נתען כי במקורה דין נכנס הנאשם לישראל על מנת לבצע עבירה אחרת כאמור, שני הצדדים טענו על-בסיס פסיקת בית המשפט העליון בקשר לעבירות שב"ח לצורף צרפתה.

ב. **שיעור; הגנה על שלום הציבור; הרתעת היחיד; הרתעת הציבור** - אין נתונים שיש בהם כדי להצדיק חריגה ממתחם הענישה הולם במקורה זה.

ג. **נסיבות נוספות** - אין נתונים.

הסגנון הפנה למספר גזר דין שבהם עונש המאסר שהוטל היה קצר: הוא הפנה ל-ת"פ (נצח) 28925-11-16 **מדינת ישראל נ' זידאת (עוצר)** (15.12.2016), בו הושת מאסר אורך ימי המעצר, אולם שם צוין כי הנאשם עמד להתחahn יומיים לאחר מועד מתן גזר הדין וכן צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי, נסיבות שונות מלאה שבעוניינו. כן הפנה הסגנון הנכבד ל-ת"פ (נצח) 62249-11-16 **מדינת ישראל נ' אלסודי** (28.11.2016) בו הורשע הנאשם (שם) בעבירות שב"ח ועבירה נלוות בעניין הכשלת שוטר (אשר הוגדרה בידי בית המשפט כעבירה קלה ממנה חזר הנאשם בחקירהתו), והושתו 21 ימי מאסר בפועל, אולם גם באותה פרשה צוין כי הנאשם שם אין עבר פלילי, ובית המשפט עמד שם על טענות הפליה שלא נתענו כאן. עוד הפנה הסגנון ל-ת"פ (נצח) 15706-12-16 **מדינת ישראל נ' משאלחה (עוצר)** (15.12.2016) בו הושתו 9 ימי מאסר בפועל, אולם גם שם מדובר היה באדם ללא עבר פלילי. לא עולה מההנמה שהשלוש גזרי הדין הללו כי ההחמרה במצב הבדיקה בארץ נשקלה בהם.

לאור כל האמור, לרבות עבורי הפלילי של הנאשם בבתי משפט בישראל והזמן שחלף מאז הרשותות אלו, הנני משית על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. 45 ימי מאסר בפועל, בגין הימים בגינם היה הנאשם עצור בתיק זה.

ב. 60 ימי מאסר על-תנאי. התנאי הוא שה הנאשם ימנע מביצוע עבירה נוספת על חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952 במשך שנתיים.

ג. חתימה על התחייבות בסך 2000 לhn לעימנו מביצוע עבירה נוספת על חוק הכניסה לישראל במשך שנתיים.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בナンרת תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ג בטבת תשע"ז, 11 נואר 2017, במעמד הצדדים.

דניאל קירס, שופט